

Szó nélkül nem hagyhatom!

21 éve élek Veszprémben. Az elmúlt 8 évben, amióta önkormányzati képviselő vagyok, de azt megelőzően is, szinte mindegyik nemzeti ünnep alkalmából részt vettem a hivatalos városi megemlékezéseken. A legutóbbi október 23-i ünnepi rendezvényen is. Természetesnek tartottam, hogy elmenjek, akkor is, ha ezúttal már polgármesterként nem Dióssy László, hanem Debreczeni János mondta el az ünnepi köszöntőjét. Természetesnek, mert névre szóló kedves meghívót is kaptam és nem akartam esetleges távolmaradásommal azt a látszatot kelteni, hogy számomra nem fontos a közös ünnep. Pedig az elmúlt nyolc évben sajnos nem ezt a példát láttam politikai ellenfeleim részéről. Természetesnek tartottam, hogy elmegyek és megtiszteltem azzal a helyhatósági választáson többséget szerző polgármestert, hogy meghallgatom ünnepi gondolatait és velem, az ott lévőkkel együtt hajtok őszintén fejet a forradalom hősei előtt.

Lehet, hogy hibáztam? Ekkora megaláztatásban ugyanis még nem volt részem eddigi életem során.

Az ünnepi beszédet dr. Szűcs István tartotta. A kezdetben meghatóan és megfontoltan hangzó beszéd a végére elfogulttá jelenlegi kormányt bírálóvá és indulatosná vált. Szerintem egy szónoknak tudnia kell, ha elfogad egy ünnepi beszédre történő felkérést, hogy meddig mehet el. Tisztelni kellene a közös ünneplésre meghívottakat annyira, hogy ne sértsük meg őket azzal, hogy eltérő véleményük miatt azok magukat kényelmetlenül érezhessék. S arra is gondolni kellett volna, hogy ez a jelenlévő műveletlen embereket arra bátoríthatja, ami végül be is következett.

Mikor elhelyeztük harmad magammal a Magyar Szocialista Párt nevében koszorúkat, olyan minősíthetetlen módon viselkedett a hallgatóság egy része és ordított válogatott otrombaságokat, amit értelmes és tisztességes embereknek bizony szégyellnie kellene és minden módon tiltakozni is az ilyen magatartásforma ellen.

Tisztelettel kérek minden magát „ember”-nek vallót, segítsen! Ne leszegett fejjel hallgassa végig a minősíthetetlen bekiabálásokat, hanem lépjen fel ellene!

Követeljük meg újra együtt a tiszteletet a másik fél számára is és ne az erősebb jogán, ne a hangerőnkkel akarjuk eldönteni: ki a jó és ki a rossz!

Próbáljuk meg elfogadni végre, a véleményeink különbözhetnek egymástól, s mert merünk némely dolgokról eltérően gondolkodni, még gyűlöletet nem kell éreznünk egymás iránt.

Elég volt már a megosztásból!

Ma mindennél jobban van szükség az összefogásra! Nem kell ahhoz magunk körül előbb mindent végleg tönkretenni, hogy ismét a közös építkezés éve következessenek!

Veszprém, 2006. október 25.

Tisztelettel: Katanics Sándor (országgyűlési képviselő)